

Nr 300

Av herr Eriksson i Arvika, om vidgad rätt till statsbidrag till enskilda vägar.

(Lika lydande med motion nr 264 i Första kammaren)

Bidrag av statsmedel utgår till driften av enskilda vägar av väsentlig betydelse samt till sådana vägar som är utfart för bebyggelse och av betydande längd. Vidare kan bidrag utgå till sådan väg där vägens drift är synnerligen betungande för väghållaren.

I allmänhet utgår bidrag med 70 % (i vissa fall med 85 %) av en beräknad kostnad för väghållningen.

Som grund för denna beräknade kostnad ligger en kostnadsberäkning för barmarksunderhåll såsom t. ex. grusning, hyvling, dammbindning, dikesrensning, vidare en beräkning av kostnaden för vinterväghållning såsom snöröjning, sandning m. m.

I driftkostnaderna för en enskild väg ingår också administrativa kostnader. Dessa kostnader, som är ganska betydande, räknas inte alls med i den beräknade driftkostnad som ligger till grund för det statliga bidraget. Genom den ökade fritiden och det ökade intresset för friluftsliv och sportfiske har också uppstått en ökad användning av enskilda vägar av en större allmänhet än tidigare.

Detta hälsas i de flesta fall med glädje av dem som bor i glesbygderna, men det är också ett skäl för att de statliga bidragen bör utgå till alla driftkostnader för en enskild väg. Jag anser att i den beräknade kostnaden för väghållning — utöver kostnaden för barmarksunderhåll och vinterväghållning — bör inräknas också administrativa kostnader. Statsbidrag borde enligt min mening utgå också för dessa driftkostnader. Beräkningen av administrationskostnaderna kan med fördel ske genom en generell procenthöjning av de beräknade driftkostnaderna.

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att bestämmelserna ändras så att statsbidrag också måtte utgå till administrativa kostnader när det gäller driften av enskilda vägar.

Stockholm den 24 januari 1969

Karl-Erik Eriksson (fp)

i Arvika